

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.551 van 4 september 2013
in de zaak A. 210.063/IX-8181**

In zake: Olivier MEES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Luyckx
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 122 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het SINT LIEVENSCOLLEGE ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Verbist
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 augustus 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de vzw Sint Lievenscollege Antwerpen van 23 juli 2013 om de over Olivier Mees delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen en tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 september 2013, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sylvie Doggen, die loco advocaat Kris Luyckx verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Stijn Verbist, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2012-2013 leerling in het tweede jaar van de tweede graad, menswetenschappen, aan het Sint-Lievenscollege te Antwerpen.

3.2. De over verzoeker delibererende klassenraad stelt op het einde van het schooljaar vast en notuleert op het jaarrapport dat verzoeker jaartekorten behaalt voor chemie (30,1%), Duits (38,2%) en wiskunde (30,8%), dat hij vijf tekorten heeft op de proefwerkenreeks van het derde trimester en hij beslist om verzoeker een oriënteringsattest B toe te kennen met clausulering voor alle ASO-studierichtingen en voor de richtingen Boekhouden-Informatica TSO, Handel TSO, Secretariaat-Talen TSO en Informaticabeheer TSO. Overzitten van het leerjaar wordt niet zinvol genoemd.

3.3. Na overleg deelt de directeur van de school mee dat hij heeft beslist om de klassenraad niet opnieuw samen te roepen. De directeur merkt op dat de klassenraad enkel rekening kan houden met een leerstoornis waarvoor een officieel attest werd bezorgd, dat als er een attest was geweest, verzoeker dispenserende en compenserende maatregelen zou hebben kunnen genieten, maar dat deze nooit een tekort van 30,8% zouden hebben kunnen goedmaken en dat behalve wiskunde er nog twee tekorten zijn op jaarbasis.

Hierop tekent verzoeker beroep aan bij de beroepscommissie, waarbij zijn moeder het volgende doet gelden:

“De reden waarom ik het resultaat van Olivier betwist, is omdat er belangrijke informatie laattijdig meegedeeld kon worden aan de school.

Ik had een vermoeden dat Olivier dyscalculie heeft en heb hem laten testen door het Clb. Het resultaat daarvan is besproken op maandag 10 juni en omdat de examens er bijna waren, was Olivier niet in de mogelijkheid om verdere onderzoeken te laten doen.

Omdat Dh. [...] beroepsgeheim heeft, zijn die gegevens ook niet toegelicht op de deliberatie, maar ik [geef] hem de toestemming dat dit mag besproken worden.

Olivier gaat naar een therapeute, [...] zij heeft een sterk vermoeden van Nld waardoor cijfers een echt probleem geven, ook zij heeft beroepsgeheim, maar indien nodig heeft zij de toestemming om wat dit betreft verder te spreken.

Verder onderzoek gaat starten in het Middelheim.

De argumentatie dat ondanks een medisch probleem goede cijfers voor wiskunde / chemie moeten behaald worden, begrijp ik wel, tot op een bepaalde hoogte, want er is wel iemand die een A-attest heeft gekregen met een slechter resultaat, maar die zou privé problemen hebben, wel op 1 september is er in mijn gezin iets zeer dramatisch gebeurd waarvoor Olivier nu nog naar de therapeute gaat en wij enorm veel verdriet en slapeloze nachten hebben, maar wij delen dit niet met de buitenwereld.

Dat Olivier ‘waarschijnlijk’ problemen zal hebben in het 5e.

‘waarschijnlijk’ kan maar reëel worden als hij de kans daartoe krijgt en als in december zijn resultaten ‘waarschijnlijk’ dit zouden bevestigen, kan hij nog steeds overstappen naar een andere richting, wat hij dan ook zal doen.”

Op 11 juli 2013 wordt verzoeker gehoord door de beroepscommissie, die aan het schoolbestuur vervolgens adviseert om de klassenraad niet opnieuw samen te roepen. Volgens verwerende partij zou de directeur dit advies op 12 juli 2013 telefonisch hebben meegedeeld aan de moeder van verzoeker.

De raadsman van verzoeker bezorgt op 19 augustus 2013 aan de beroepscommissie bijkomende informatie met betrekking tot bijkomende onderzoeken en een medisch verslag van een multidisciplinair therapie- en diagnosecentrum, dat concludeert dat verzoeker lijdt aan dyscalculie.

3.4. Een reactie van verwerende partij aan verzoeker volgt eerst met aangetekend schrijven van 22 augustus 2013, waarin verzoeker wordt meegedeeld wat volgt:

“De Raad van Bestuur heeft kennis genomen van het advies van de Interne Beroepscommissie naar aanleiding van uw betwisting van de delibererende klassenraad.

Na beraadslaging op donderdag 11 juli 2013, heeft de Interne Beroepscommissie geadviseerd niet over te gaan tot een nieuwe bijeenkomst van de delibererende klassenraad. Als motivering voor dit advies heeft de Interne Beroepscommissie de volgende overwegingen gemaakt:

- Mevrouw Mees betwist niet de resultaten op zich in het jaarrapport.
- Verder is er nog geen definitieve diagnose i.v.m. enige vorm van medische problematiek, ook niet van NLD, waarvan recent slechts een vermoeden aanwezig is.
- Andere problemen worden niet toegelicht.

De Raad van Bestuur heeft beslist het advies van de Interne Beroepscommissie te volgen en de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen. De beslissing van de delibererende klassenraad blijft derhalve ongewijzigd.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. Volgens verwerende partij is de vordering niet ontvankelijk omdat de delibererende klassenraad noch de beroepscommissie konden beschikken over enig bewijs dat verzoeker “behept is met een leerstoornis”.

Beoordeling

5. Het komt de Raad van State voor dat het met de grond van de zaak te maken heeft of en in welke mate verwerende partij rekening heeft te houden met de leerstoornis van verzoeker en *prima facie* niet met de ontvankelijkheid van de vordering.

De exceptie is niet ernstig.

V. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid en moeilijk te herstellen nadeel

7. Verzoeker beroept zich terecht – en door verwerende partij niet tegengesproken – op de vaste rechtspraak van de Raad van State, die aanvaardt dat het dreigend verlies van een schooljaar voor de betrokken leerling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt en dat een vordering ingesteld volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om het dreigend verlies van een schooljaar te keren. Aan beide schorsingsvoorwaarden is voldaan.

VII. Ernst van de middelen

A. Vooraf

8. Verzoeker voert in het inleidend verzoekschrift drie middelen aan.

B. Eerste middel

Uiteenzetting

9.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht.

9.2. Het waarom van het B-attest is in eerste instantie door de delibererende klassenraad op geen enkele wijze schriftelijk gemotiveerd.

9.3. Wat de beslissing van het schoolbestuur dan weer betreft, is verzoeker bij gebrek aan kopie of origineel van de beslissing niet in de mogelijkheid na te gaan of de raad van bestuur aan zijn motiveringsplicht heeft voldaan. Verzoeker heeft enkel een 22 augustus 2013 gedateerd aangetekend schrijven gekregen waarin hem is meegedeeld wat het advies van de beroepscommissie inhoudt en dat de raad van bestuur beslist heeft het advies te volgen. Verzoeker kan niet nagaan of de motieven van het schoolbestuur voldoen aan de draagkrachtvereiste of de evenredigheidsvereiste.

10.1. In de nota met opmerkingen werpt verwerende partij op dat het middel onontvankelijk is voor zover het is gericht tegen de beslissing van de delibererende klassenraad en ook ongegrond, omdat die beslissing wel degelijk is gemotiveerd.

10.2. Voor zover gericht tegen de beslissing van het schoolbestuur is het middel onontvankelijk omdat het abstract is geformuleerd en geen concrete kritiek bevat. Het mist ook feitelijke grondslag, aangezien de beslissing van de raad van bestuur van 23 juli 2013 zeer uitgebreid is en afdoende formeel en materieel gemotiveerd. Uit de brief van 22 augustus 2013 blijkt welke de voornaamste redenen waren. Verwerende partij verdedigt vervolgens nader de inhoudelijke motivering van de beslissing.

Beoordeling

11.1. Verwerende partij vergist zich door in de nota op te werpen dat het middel niet onontvankelijk kan worden aangevoerd tegen de beslissing van de klassenraad. Indien immers die beslissing de motiveringsplicht zou schenden, dan was dit mogelijk reden voor het schoolbestuur om de klassenraad opnieuw samen te roepen.

11.2. Met verwerende partij stelt de Raad van State evenwel vast dat de beslissing van de klassenraad de clausulering motiveert onder verwijzing naar de jaartekorten en de tekorten op de proefwerken van het derde trimester. De grief dat de beslissing van de delibererende klassenraad “op geen enkele wijze schriftelijk gemotiveerd” is, mist feitelijke grondslag.

11.3. Het eerste middelonderdeel is niet ernstig.

12.1. Slechts ter terechtzitting is bij het neerleggen van het administratief dossier als stuk 11 een afschrift neergelegd van de beslissing van het schoolbestuur.

Het proces-verbaal telt vier bladzijden. De Raad van State stelt vast dat de raad van bestuur niet, zoals begrepen kon worden uit de kennisgeving van 22 augustus 2013, zich ertoe heeft bepaald kennis te nemen van het gemotiveerd advies van de beroepscommissie en zich die motieven zonder meer heeft

eigen gemaakt. Het schoolbestuur heeft zich inderdaad die motieven eigen gemaakt, maar ze ook uitgewerkt en aangevuld. Het wordt niet betwist dat verzoeker hiervan geen kennis had ten tijde van het instellen van zijn vordering.

Waar verzoeker ook geen kennis van had, is het gegeven dat de beslissing waarover op 22 augustus 2013 is gecommuniceerd, reeds genomen is op 23 juli 2013.

12.2. De formele-motiveringsverplichting strekt ertoe de betrokkene in kennis te stellen van de redenen waarom een voor hem ongunstige beslissing is genomen zodat hij zich, met de ter beschikking staande rechtsmiddelen, tegen dat besluit kan verweren door aan te tonen dat de tot uiting gebrachte motieven niet gegrond zijn.

Betreft de onvolkomenheid weliswaar enkel de kennisgeving van de beslissing en niet de beslissing zelf, feit is wel dat verwerende partij met het overleggen van dat stuk nr. 11 het onmiskenbaar bewijs levert dat zij aan verzoeker geen volledig zicht heeft gegeven op de besluitvorming zodat verzoeker zich enkel op basis van onvolledige informatie tegen het weigeringsbesluit heeft kunnen verzetten.

De vaststelling dat verzoeker aldus niet de gelegenheid heeft gehad in zijn verzoekschrift de motivering met volledige kennis van zaken inhoudelijk te betwisten, terwijl nochtans het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid alle middelen dient te bevatten die een schorsing kunnen rechtvaardigen en het een verzoeker niet toegelaten is in de loop van de schorsingsprocedure zijn middelen aan te vullen, brengt mee dat de Raad van State ertoe het middelonderdeel ernstig bevindt. Verzoeker moest immers, in strijd met het oogmerk van de formele-motiveringsverplichting, zich over het instellen van het beroep beraden en hij heeft het moeten instellen zonder adequate kennis te hebben van de motieven.

C. Tweede middel

Uiteenzetting

13. Een tweede middel is geput uit de schending van het gelijkheidsbeginsel. Verzoeker wijst erop dat in het bezwaar bij de beroepscommissie is gerefereerd aan een medeleerling die een A-attest heeft gekregen met een slechter resultaat, die privé problemen zou hebben. Ook hij heeft een moeilijk jaar achter de rug. Hij blijft in het ongewisse waarom hem dan geen A-attest werd toegekend.

Beoordeling

14. Zoals verwerende partij het in de nota met opmerkingen opwerpt, lijkt de formulering waarmee een en ander onder de aandacht van de beroepscommissie is gebracht geenszins op te vatten als een duidelijk aanvoeren van een schending van het gelijkheidsbeginsel en is er met moeite een middel in te lezen.

Hoe dan ook berust de bewijslast met betrekking tot een eventuele ongelijke, niet te verantwoorden behandeling van twee leerlingen van eenzelfde klas bij de verzoekende partij. Noch in het beroep bij de beroepscommissie, noch in het inleidend verzoekschrift, is verzoeker in staat de naam te geven van de medeleerling en een nadere concrete vergelijking te maken van de behaalde resultaten en de genomen beslissing. Het blijft met andere woorden vooralsnog bij een loutere bewering. Daar staat tegenover dat verwerende partij in haar nota een inspanning heeft geleverd om aan de Raad de leerlingen te vermelden over wie het misschien kan gaan, en daarbij telkens op in de huidige stand van de procedure aanneembare verschillen te wijzen tussen verzoekers resultaten en die van de betrokken leerlingen.

Wat de kwestie van de privé problemen betreft, geeft verzoeker zelf het verschil aan: de beweerde problemen van de andere leerlingen waren aan

de klassenraad bekend, hijzelf heeft ervoor geopteerd zijn privé problemen – nochtans al gesitueerd door verzoeker op 1 september, dus van de aanvang van het schooljaar af – voor zich te houden. De Raad ziet niet in hoe hij dan van de klassenraad mag verwachten er in het licht van het recht op gelijke behandeling rekening mee te houden.

Vooralsnog is een schending van het gelijkheidsbeginsel dan ook niet aangetoond.

15. Het middel is niet ernstig.

D. Derde middel

Uiteenzetting

16. Een derde middel is geput uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en, nogmaals, van de motiveringsplicht. Volgens verzoeker is verwerende partij “door het niet overmaken van de beslissing en de beroepsprocedure onnodig lang te laten aanslepen” tekort gekomen aan haar zorgvuldigheidsverplichting.

Beoordeling

17. Ook de Raad van State betreurt het dat scholen er niet in slagen een beroepsprocedure eerder afgerond te krijgen dan kort voor of soms zelfs na de aanvang van het nieuwe schooljaar. De Raad vindt het in de concrete omstandigheden van de zaak daarenboven getuigen van een onbetamelijk gebrek aan respect voor de belanghebbende, wanneer een beslissing van de raad van bestuur die op 23 juli 2013 tot stand komt, zonder verdere verantwoording pas op 22 augustus 2013 aan de betrokkene wordt meegedeeld. Dat het advies van de beroepscommissie mogelijk telefonisch is ter kennis gebracht kan daarvoor niet als verontschuldiging gelden, aangezien dit advies niet bindend is noch de eindbeslissing

waartegen eventueel in rechte gereageerd kan worden en een mondelinge mededeling niet met een schriftelijke aanzegging van de motieven gelijk te stellen is.

Artikel 115/4, 6°, van de Codex Secundair Onderwijs evenwel ziet het zo dat als een klassenraad opnieuw dient samen te komen, dit moet gebeuren “uiterlijk op 15 september van het daaropvolgend schooljaar”.

Hoe dan ook lijkt verzoeker geen belang te hebben bij het middel, overigens gericht tegen de kennisgeving en niet tegen de bestreden beslissing zelf, want een schorsing op deze grond brengt hem geen stap bij een beter resultaat en laat een definitieve einduitslag integendeel nog langer op zich wachten.

18. Het middel is dan ook niet ernstig.

E. Besluit uit wat voorafgaat

19. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VIII. Voorlopige maatregelen

Vordering

20. Verzoeker vraagt de Raad te bevelen dat hij reeds zou worden toegelaten tot het vijfde jaar menswetenschappen, ten minste dat de delibererende klassenraad onverwijld terug zou worden samengeroepen en dat het resultaat van de heroverweging hem zonder uitstel ter kennis zou worden gebracht.

Beoordeling

21. Verwerende partij zal na een schorsing van de tenuitvoerlegging op grond van het ernstig bevonden onderdeel van het eerste middel, ermee kunnen volstaan de beslissing van 23 juli 2013 te hernemen en ze dit keer met inbegrip van de motieven ervan, ter kennis te brengen van verzoeker. Niet de klassenraad echter, maar wel de raad van bestuur zou daartoe onverwijld moeten overgaan. Gelet op de wijze waarmee verwerende partij in deze zaak is opgetreden, is er reden de vordering van verzoeker in zoverre in te willigen.

22. Gelet op de vrij realistische kans dat verwerende partij zich ertoe zal beperken de reeds genomen beslissing over te doen en aan verzoeker mee te delen, waarna verzoeker zich alsdan moet beraden om een nieuw verzoekschrift in te dienen, is snel handelen wel geboden. Verzoeker ondertussen toelaten tot een volgend schooljaar loopt naar het oordeel van de Raad van State te zeer vooruit op de zaak, want dit veronderstelt dat een ernstig middel zal worden aangevoerd dat ditmaal tot een nieuwe bijeenroeping van de klassenraad noopt en dat die laatste op zijn beurt in zijn beoordelingsvrijheid vervolgens de eerder genomen beslissing in het voordeel van verzoeker zou heroverwegen, terwijl in de huidige stand van de procedure nog enkel een *prima facie* schending is vastgesteld van de formele-motiveringsplicht. Verzoeker overtuigt de Raad van State niet om vooruit te lopen op de nog te nemen beslissingen.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de raad van bestuur van de vzw Sint Lievenscollege Antwerpen van 23 juli 2013 om de over Olivier Mees delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

2. De Raad van State beveelt de raad van bestuur van de vzw Sint Lievenscollege Antwerpen uiterlijk maandag 9 september 2013 de in zijn tenuit-

voerlegging geschorste beslissing te hernemen of te heroverwegen, het resultaat hiervan dadelijk telefonisch of per e-mail ter kennis te brengen aan verzoeker en een volledig afschrift van de genotuleerde beslissing uiterlijk daags nadien per aangetekend schrijven aan verzoeker te versturen.

3. De Raad van State verwerpt de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen voor het overige.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 september 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren